

ΚΑΘΕΡΕΦΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΛΑΝΙΝΑ, ΑΠΡΙΛΗΣ 1987

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 22

ΚΑΘΕΡΕΦΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

Β ΒΛΙΣΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 6580.70

ΗΜΕΡΟΜ. 16-9-91

ΑΡΙΘ. 24638

ΓΙΑΝΝΙΝΑ, ΑΠΡΙΛΗΣ 1987

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 22

«ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεία περιοδικού:
Καλούδη 8 — Γιάννενα.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δρχ.: 400

Εξωτερικού Δολ.: 20

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ —
— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ό Ταμίας του Συλλόγου

Λάμπρος Π. Βλάχος

Αγ. Κοσμά 19 Γιάννενα

Τη. (0651) 26154

δ) ΑΘΗΝΑ:

Νικόλαος Δημασθ. Αλεξίου

Λάρνακος 33

ΤΗΛ. 8625872 - Τ.Τ. 220

-3-

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΑΣ

Φέτες συμπληρώνονται 7 χρόνια από τότε που πήραμε τη μεγάλη απόφαση να εκδόσουμε ξανά το περιοδικό μας. Μέσα σ' αυτά τα χρόνια προσπαθήσαμε να κρατήσουμε το περιοδικό μέσα στα στενά πλαίσια του Αμπελοχωρίτικου στοιχείου όπως επίσης και μακριά από πολιτικά ή ευρύτερα κομματικές σκοπιμότητες. Μέσα λοιπόν σ' αυτά τα περιορισμένα πλαίσια και με τη βοήθεια λίγων χωριανών που από την αρχή ενδιαφέρθηκαν και δούλεψαν για το περιοδικό, κατορθώσαμε να το διατηρήσουμε μέχρι σήμερα.

Εμείς σαν Συντακτική Επιτροπή σ' όλη αυτή την διαδρομή δεν μπορούμε να ισχυριστούμε πως είμαστε ικανοποιημένοι από την πορεία του περιοδικού. Αυτό το έχουμε επισημάνει γενικά σε αρκετά περιοδικά και καλέσαμε πολλές φορές τους χωριανούς μας να δουν από πιο κοντά τα προβλήματα του περιοδικού και να βοηθήσουν για να τα ξεπεράσουμε. Δυστυχώς δεν θρήκαμε ανταπόκριση και αναγκάζομαστε σήμερα να το κάνουμε ξανά, να το αναγάγουμε σε κύριο θέμα αυτής της έκδοσης και να βά-
λουμε τους προβληματισμούς μας και τις ανησυχίες μας ξεκά-
θαρα. Έτσι πιστεύουμε πως τοποθετώντας τον κάθε χωριανό μπρο-
στά στις ευθύνες του ίσως ενεργοποιήσουμε εκείνους που ενώ γνωρίζουμε πως μπορούν να προσφέρουν στην λειτουργία του πε-
ριοδικού, παράμειναν τόσα χρόνια μακριά του.

Το περιοδικό όχι μόνο δεν είναι υπόθεση ατομική αλλά ούτε καν υπόθεση του κάθε Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου το οποίο εξάλλου έρχεται και παρέρχεται. Το περιοδικό είναι υπό-
θεση όλων μας και έτσι πρέπει να το δούμε.

Το περιοδικό λοιπόν αυτό που με τόσο κόπο εκδόθηκε και διατηρήθηκε τόσα χρόνια, σήμερα αντιμετωπίζει πρόβλημα λειτουργίας του. Κύρια πάσχει από μια επείγουσα και δυναμική Συν-
τακτική Επιτροπή που είναι το κυρίαρχο για οποιαδήποτε έκδοση. Τέτοια Συντακτική Επιτροπή για το περιοδικό μας ποτέ δεν συ-
γκροτήθηκε. Ούτε παλιά ούτε τώρα. Η έκδοση του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» στηρίχτηκε στην πρωτοβουλία 2 - 3 ανθρώπων που πίστευαν πως θάρρει ο καιρός που το Αμπελοχωρίτικο στοιχείο με τη δυναμική που το διακρίνει θα σταθεί δίπλα σ' αυτούς τους ανθρώπους για τη συγκρότηση ενός ικανού επιτελείου που θα έδινε μια νέα

ώθηση στο περιοδικό και ίσως το αναβάθμιζε. Κάτι τέτοιο όμως δεν έγινε. Έτσι εξασθένησε το κουράγιο κι αυτών των λίγων που πάσχιζαν, με συνέπεια αυτή εδώ η έκδοση να καθυστερήσει πάνω από 7 μήνες και οι προοπτικές να διαφνίζονται πολύ δυσάρεστες.

Τα βεθύτερα αίτια αυτής της κατάστασης ας μη ψάξουμε να τα βρούμε τώρα. Δεν συγκλίνουν εξάλλου οι απόψεις. Θα είναι κρίμα όμως και μεγάλο πλήγμα για την Αμπελοχωρίτικη Κοινωνία να χάσει το καλύτερο μέσο επικοινωνίας που διαθέτει σήμερα, τον ΚΑΘΡΕΦΤΗ. Και θα το χάσει αν δεν καθήσουμε να αναλογιστούμε τις ευθύνες που έχουμε και σαν μέλη ενός ιστορικού Συλλόγου και σαν μέλη μιας μικρής αλλά μεγάλης σε δυναμισμό και σε προσφορά στα κοινά, κοινωνίας.

Δεν νοείται να πρωταγωνιστούμε σ' άλλους χώρους και να μη συμμετέχουμε ενεργά στα δικά μας. Γιατί είναι σ' όλους γνωστό πως το Αμπελοχωρίτικο στοιχείο έχει δυναμική παρουσία και ενεργή συμμετοχή στον κοινωνικό, μαζικό ή πολιτικό χώρο. Η έντονη δραστηριότητά μας είναι γνωστή και ομολογείται παντού. Οι Αμπελοχωρίτες πρωταγωνιστούν παντού.

Δεν είναι δυνατό όλο αυτό το δυναμικό να μη μπορεί να διατηρήσει ένα περιοδικό των 30 σελίδων κάθε 4 - μήνες.

Στην επικείμενη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, οφείλουμε να αποδείξουμε πως και εδώ μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη δυναμική μας.

Η συγκρότηση μιας νέας, δυναμικής και ευέλικτης Συντακτικής Επιτροπής είναι απαραίτητη για την παραπέρα έκδοση του περιοδικού. Αν δεν γίνει αυτό πρέπει να ανησυχούμε σοβαρά για την πορεία του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ».

Κώστας Σιώτος

ΔΕΜΕΝΟ ΧΩΡΙΟ

Παλαιότερα στο χωριό μας, όπως και σ' άλλα χωριά, λέγονταν συχνά οι λέξεις «δεμένο χωριό» κι εννοούσαν, οι πρόγονοί μας, την σύνδεση και την ενότητα μεταξύ των κατοίκων.

Υπήρχαν και τότε διαφορές ανάμεσα στους χωριανούς μας, όπως κτηματικές διαφορές στα σύνορα των χωραφιών, διαφορές και μικροκαυγάδες από αγροζημιές, που έκαναν τα ζώα τους στα σπαρτά των άλλων και, βέβαια, δεν έλειπαν οι πολιτικές, και Κομματικές διαφορές τους, που ήταν μάλιστα πιο φανερές από σήμερα. Θυμάμαι, στις εκλογές, που πήγαιναν στους Ραφταναίους να ψηφίσουν δεν τάστεργαν και πήγαιναν, κατ' ομάδες, χωριστά του Λαϊκού Κόμματος (Βασιλικοί) και χωριστά οι του Κόμματος Φιλελευθέρων (Βενιζελικοί). Και οι μεν πρώτοι, κρατώντας από ένα κλωνάρι, που είχαν κόψει από την «αργιά», που ήταν στο μεσοχώρι, φώναζαν: «Ελπά - ελπά και Κώτσιο Βασιλιά» οι δε δεύτεροι τραγουδούσαν: «Ζήτω, ζήτω η λευτεριά, ζήτω κι ο Λευτέρης». Ωστόσο όμως, μπροστά σε κάθε υπόθεση που αφορούσε στο σύνολο του χωριού, ξεχνούσαν κάθε ατομική τους διαφορά κι όλοι μαζί, σαν ένας άνθρωπος, ενεργούσαν και διεκδικούσαν τα συμφέροντα του χωριού.

Κάποτε οι Ραφτανίτες ήθελαν να μας πάρουν την μισή πλαγιά πέρα στ' «Ανήλια» και μια νύχτα ήρθαν κι έφκισαν «κουκουρέντζιους» από πέτρες κι έδεσαν σκλίδες με βριζάλα από τη «Γιωργιώρη» μέχρι το Σουπιτσέλι» και την άλλη μέρα, οι Μυλοκοπιώτες, έφεραν τα γίδια τους να βοσκήσουν. Οι χωριανοί μας τότε, σαν δεμένο χωριό έτρεξαν όλοι, άνδρες και γυναίκες με μπροστάρη τον Πρόεδρο της Κοινότητας, έδιωξαν τα γίδια των Κουρταίων, γκρέμισαν τα «τσουτσούρια» και πέταξαν τα δέματα της βριζάλας. Παράλληλα δε κατάγγειλαν την υπόθεση στο Ειρηνοδικείο Πραμάντων, το οποίο, αφού συνεδρίασε επί τόπου, καθόρισε τα σύνορα μεταξύ Ραφταναίων και Σκλούπου, κατά μήκος της κορυφογραμμής, όπως χύνονται τα νερά, εκεί που είναι και σήμερα.

Στο χωριό μας, τώρα, ούτε χωράφια καλλιεργούνται, σχεδόν, ούτε πολλά ζώα εκτρέφονται, ούτε και διαφορές μας χωρίζουν κι έτσι οι διαφορές μας, σήμερα, περιορίστηκαν μόνο στις Κομμα-

τικές. Όπως διαβάζω στον «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» του Νοεμβρίου 1985 στις περασμένες Βουλευτικές εκλογές, ψηφίσαμε από ΕΠΕΝ μέχρι Κομμουν. Αριστερά. Με γειά μας και με χαρά μας. Το «πιστεύω», το κάθε πιστεύω του καθενός, είναι προσωπική του υπόθεση, είναι σεβαστό και σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να μπαίνει εμπόδιο μεταξύ μας στα κοινά θέματα του χωριού. Αμφισβήτητα δε, ένα τέτοιο κοινό θέμα, που σήμερα μας ενώνει όλους, είναι ο Σύλλογος του χωριού μας και το Περιοδικό του «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ». Και χάρη αυτών κα μόνο, πρέπει να παραμείνουμε ενωμένοι, αν θέλουμε να δείχνουμε εικόνα «δεμένου χωριού» κι όχι διαλυμένου, δεδομένου μάλιστα ότι, το χωριό μας πρώτο κυκλοφόρησε Περιοδικό κι ακολούθησαν κι άλλα χωριά της περιοχής των Τζουμέρκων.

Έκανα αυτή την εισήγηση, για να δικαιολογήσω τα όσα παρακάτω θα γράψω, με καλή πρόθεση, με πνεύμα δεμένου χωριού κι ενδιαφέρον για την ζωή του Συλλόγου και του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ».

Ανάμεσα στους αναγνώστες του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» συγκαταλέγομαι κι εγώ και μάλιστα, όσο μου επιτρέπει η πνευματική δύναμη, είμαι και συνεργάτης του.

Ακόμα είμαι κι ένας απ' αυτούς που έρριξαν την ιδέα για την επανέκδοση του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ», που όπως είναι γνωστό, το πρώτο τεύχος του είχε εκδοθεί από τους μακαρίτες χωριανούς μας Παπα - Γιώργη Παπαγεωργίου και Χρήστο Κ. Σπύρο, τον Φεβρουάριο του 1929. Με αφορμή το τεύχος αυτό, που σε φωτοτυπία έπεσε στα χέρια μου, σε ανύποπτο χρόνο δημοσίευσα στη Γιαννιώτικη Εφημερίδα «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» άρθρο με τίτλο «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ», στο οποίο αφού εγκωμιάζα την φιλοπατρία των εκδοτών και την φιλοδοξία τους να δημιουργήσουν άμιλλα μεταξύ των κατόικων του χωριού μας, προς εξύψωση του μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου αυτών, κατέληγα με τα εξής: «Ο Σύλλογος Αμπελοχωριτών, που διοικείται από μορφωμένους και ικανούς νέους, ας μεριμνήσει για την επανέκδοση του Περιοδικού, πράγμα που θα τιμήσει και το χωριό μας κι αυτούς τους ιδίους». Και πράγματι «μετ' ου πολύ», τον Γενάρη του 1980, κυκλοφόρησε το 2ο τεύχος του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» και η επανέκδοσή του μας γέμισε όλους χαρά και ικανοποίηση.

Από το 1980 κι εντεύθεν, πότε ανά τρίμηνο και πότε περιοδικά, τον Απρίλη του 1986 κυκλοφόρησε το 21ο τεύχος του. Το περιεχόμενο του τεύχους αυτού, που είναι το πρώτο που συντάχτηκε από τη νέα Συντακτική Επιτροπή και το πρώτο που κυκλοφό-

ρησε κάτω από τη νέα Διοίκηση του Συλλόγου, η οποία εκλέχτηκε στις 15 Φλεβάρη του 1986, όπως πληροφορήθηκα, δυσaréστησε μερικούς αναγνώστες, οι οποίοι διαμαρτυρήθηκαν στη Διοίκηση του Συλλόγου.

Θα παρακαλούσα να μη δοθεί συνέχεια στο θέμα γιατί πιστεύω πως δεν υπάρχει καμμία σκοπιμότητα. Απλά η νέα Συντακτική Επιτροπή δεν πρόσεξε ιδιαίτερα μερικά κείμενα και δεν απάλεψε απ' αυτά μερικές φράσεις που προκάλεσαν μερικούς.

Βεβαίως ο «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ» δεν είναι Κομματικό όργανο κανενός, είναι όργανο του Συλλόγου του χωριού μας, που περιλαμβάνει όλους τους Αμπελοχωρίτες, ανεξάρτητα από πολιτικές πεποιθήσεις και σαν τέτοιο πρέπει να μένει.

Όσοι όμως κι επειδή οι ειδήσεις και τα νέα του χωριού μας, από έλειψη συνεργατών του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ», όσο πάνε κι εξαντλούνται και δεν καλύπτουν, έστω κάθε τετράμηνο, τις 32 σελίδες του Περιοδικού, δεν νομίζω να είναι κακό να γράφονται και διάφορα σύγχρονα ή περασμένα θέματα αναφερόμενα σε πραγματικά γεγονότα, είτε αυτά αφορούν στο χωριό μας και στην Ελλάδα γενικότερα, είτε έχουν παγκόσμια σπήληση, γιατί και το χωριό μας είναι κομμάτι του κόσμου τούτου, αρκεί να επιλέγονται με προσοχή και να διατυπώνονται χωρίς υπαινιγμούς και υπονοούμενα.

Τέλος, γνώμη μου είναι ότι, η μεν Διοίκηση του Συλλόγου, σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο, να συνεχίσει τις γιορτές κι εκδηλώσεις του Συλλόγου όπως γίνονταν μέχρι τώρα και μάλιστα να τις διευρύνει, όπως π.χ. με μια επιμνημόσυνη δέηση, κάθε χρόνο, στο Ηρώο του χωριού για τα αθώα θύματα που έπεσαν, στα Τρίκαλα, από τις σφαίρες των Γερμανών, χωρίς διαδικασία και απολογία, καθώς και για όλα τα θύματα της Εθνικής Αντίστασης του 1941 - 44, και του εμφυλίου πολέμου 1946 - 50, η δε Συντακτική Επιτροπή του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ», που ανέλαβε την ευθύνη να συνεχίσει την έκδοση του Περιοδικού, με κάθε θυσία, να τηρήσει το λόγο της, γιατί το Περιοδικό είναι εκείνο που φέρει σε επαφή όλους τους χωριανούς, σπουδήποτε της γης κι αν βρίσκονται και το περιμένουν με λαχτάρα να διαβάσουν στις γραμμές του παραδοσιακά ήθη και έθιμα, καθώς και σύγχρονα νέα του χωριού πρώτα, και δεύτερα άλλα θέματα.

Άλλωστε, όπως διαβάζω στον Απολογισμό - Ισολογισμό του Συλλόγου του 1985, το Περιοδικό δεν αφήνει παθητικό. Μάλιστα δε κανένας δεν θα αγανακτήσει αν η συνδρομή του, τον επό-

μενο χρόνο, αυξηθεί κατά δυο ή τρία κατοστάρια. Αντίθετα αγανάκτηση και ντροπή θα επιφέρει σ' όλους μας το τυχόν σταμάτημα του Περιοδικού. Άλλ' ας μη τα φορτώνουμε όλα στην Συντακτική Επιτροπή. Ανιδεοτελώς δουλεύουν οι άνθρωποι και μεχθούν και κοπιάζουν για να μας παρουσιάσουν ολοκληρωμένο Περιοδικό. Πρέπει όλοι μας να την βοηθήσουμε. Όσοι μπορούν, και είναι πολλοί αυτοί που μπορούν, να στέλλουν τεχτικά θέματα κι άρθρα, ακόμα και μικροσημειώσεις για κάτι που δεν γράφτηκε μέχρι τώρα στον «ΚΑΘΡΕΦΤΗ» κι αυτή θα τις επεξεργάζεται κατάλληλα, παίρνοντας κι άλλες πληροφορίες.

Το Αμπελοχώρι φημίζεται, και πράγματι συγκαταλέγεται, μεταξύ των πιο προοδευμένων χωριών, όχι μόνο της περιοχής των Τζουμέρκων, αλλά και των νομών Άρτας και Ιωαννίνων. Ας προσπαθήσουμε όλοι να το κρατήσουμε στη θέση, που επάξια, του ανήκει.

Γιάννινα 20 - 8 - 1986

Παπα - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ

Σ Υ Γ Χ Α Ρ Η Τ Η Ρ Ι Α

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των απανταχού Αμπελοχωριτών, εκπροσωπώντας όλα τα μέλη του Συλλόγου και η Συντακτική Επιτροπή του Περιοδικού «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ», εκπροσωπούσα τους συνδρομητές του Περιοδικού, απευθύνουμε προς τον επανεκλεγέντα Πρόεδρο της Κοινοτήτάς μας κ. Παναγιώτη Παπαδημητρίου και τους εκλεγέντες Κοινοτικούς Συμβούλους στις εκλογές της 12 Οκτωβρίου 1986, θερμά συγχαρητήρια και ευχόμεστε όπως, κατά την θητεία τους στην τετραετία 1987 - 1990, εργασθούν με ζήλο κι ενδιαφέρον για την, όσο το δυνατό, καλύτερη επίλυση των υπάρχοντων και των τυχόν παρουσιασθέντων προβλημάτων του χωριού μας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ν' ΑΧΑ ΝΕΡΑΝΖΙ Ν' ΑΡΙΧΝΑ

Ν' άχα νεράντζι ν' άριχνα
στο πέρα παραθύρι
να τσάκιζα το μαστραπά
πόχει το μόσχο μέσα.
Το μόσχο, το γαρύφαλλο
κα: το μαργαριτάρι.

Το μαντηλάκι που κεντάς
σε μένα να το δώσεις
να μη το στείλεις μοναχό
παρά με την αγάπη.
Κι εκείνη το παράκουσε
και μοναχό το στέλνει.

ΠΕΡΑΣΕ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛΑ ΜΟΥ

Πέρασε Παναγιωτούλα μου
πέρασε ένα καλοκαίρι
πέρασε ένα καλοκαίρι
και δε μούστελε χαμπέρι.
Τί χαμπέ, Παναγιωτούλα μου
τί χαμπέρι να σου στείλω
τί χαμπέρι να σου στείλω
π' όπιασες καινούργιο φίλο.

Όσα μου, Παναγιωτούλα μου
όσα μούεις καμωμένα
όσα μούχεις καμωμένα
στο χαρτί στάχω γραμμένα.

Στο χαρτί, Παναγιωτούλα μου
στο χαρτί και στο δευτέρι
στο χαρτί και στο δευτέρι
και σι' αριστερό μου χέρι.

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Πρόκειται για τον αυτοκινητόδρομο από το Αμπελοχώρι στα Γιάννινα, μέσω Πολιτσάς, που για πολλά χρόνια αποτελούσε το όνειρο των Αμπελοχωριτών και τώρα έγινε πραγματικότητα.

Οι μεγαλύτεροι την ηλικία θυμούνται ότι, το ιστορικό της διάνοιξης του δρόμου, από Φορτώσι μέχρι το ποτάμι, έχει την αρχή του, σχεδόν, από την εποχή που γίνονταν ο δρόμος για τα Πράμαντα, μέσω Πλάκας. Αλλά, παρόλο που με το δρόμο εκείνο, υπήρχε προοπτική να συνδεθεί και το χωριό μας, μέσω Κτιστάδων, εντούτοις εμάς, τους Αμπελοχωρίτες, δεν μας ικανοποιούσε. Και μόνο που σκεπτόμαστε ότι θα φέρουμε το γύρο της Πλάκας και θ' ανεβούμε στα Άγναντα για να φτάσουμε στο Αμπελοχώρι, ύστερα από δύσκολη ώρα ταξίδι, μας έπιανε ίλιγγος.

Γι' αυτό, ο καημός μας και η επιθυμία μας ήταν να συνδεθεί το χωριό μας, οδικά, με τα Γιάννινα μέσω Πολιτσάς, που θα συντόμευε και την απόσταση κατά 30 χιλιόμετρα, περίπου.

Στο ιστορικό, λοιπόν, της διάνοιξης του δρόμου από το Φορτώσι μέχρι την Πολιτσά θ' αναφερθώ με συντομία, για τους νεώτερους την ηλικία, που πιθανόν να μή το γνωρίζουν και να τους υπενθυμίσω ότι, ο επιμένων ΑμπελοχωροΝΙΚΑ'.

Πριν ακόμα τελειώσει η διάνοιξη του δρόμου, μέσω Πλάκας, για τα Πράμαντα, οι Αμπελοχωρίτες είχαν βάλλει σε ενέργεια το δικό τους σχέδιο. Χωριανοί μας τεχνικοί, όπως ο Βαγγέλης Ξεκάρφωτος κι άλλοι, με επικεφαλής τον Υπομηχανικό Νίκο Γκούβελο από τα Πράμαντα, ανέλαβαν και μάλιστα ανιδιοτελώς, όπως είχα ακούσει, κι έκαναν μια πρώτη χάραξη από το Φορτώσι μέχρι το Αμπελοχώρι, οπότε, με βάση αυτή τη χάραξη, λίγο αργότερα και ύστερα από ενέργειες του, τότε, Κοινοτικού Συμβουλίου και του νεοσύστατου Συλλόγου του χωριού μας, ανατέθηκε η διάνοιξη του δρόμου στην 1η Μ.Ο.Μ.Α. Ιωαννίνων.

Το προσωπικό της ΜΟΜΑ, πράγματι, εργάστηκε με ζήλο και αυταπάρνηση, μέσα στο κατακαλόκαιρο μιας χρονιάς και η διάνοιξη είχε προχωρήσει αρκετά. Όμως, ακολουθώντας πιστά τη χάραξη εκείνη, έπεσε σ' έναν ατέλειωτο χαλιά, τόσο σε βάθος, όσο και σε μήκος τον ανήφορο, που ήταν σχεδόν αδύνατο να περάσει δρόμος απ' εκεί, οπότε αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το έργο.

Ματαιώς, θυμάμαι, ο πάντα ακούραστος συν)χος Δάσκαλος

Μήτσος Κ. Τόλης, που ήταν Πρόεδρος του Συλλόγου και κοντά σ' αυτόν κι εγώ, που ήμουν Γραμματέας, επανειλημμένα είχαμε επισκεφθεί τα Γραφεία της ΜΟΜΑ, μέσα στο Κάστρο, για να πείσουμε τους αξιωματικούς, να ξαναρχίσει η διάνοιξη του δρόμου. Πάντοτε παίρναμε την ίδια στερεότυπη απάντηση, προπαντός από τον τότε Λοχαγό κ. Σουλτάνη ότι, «δεν μπορεί να στερεωθεί δρόμος σ' εκείνο το σημείο». Αργότερα με τον κ. Σουλτάνη γνωριστήκαμε καλύτερα, αφού γίναμε και συμπέθεροι, είναι μπατζανάκης του Αλέξη Δημοσθ. Αλεξίου και τα είπαμε ξανά, όμως είχε δίκιο κι όπως φάνηκε εκ των υστέρων, η άρνησή του μας βγήκε σε καλό.

Πέρασαν, από τότε, πολλά χρόνια, ο δρόμος των Πραμάντων τελείωσε και μέσα σε λίγα χρόνια συνδέθηκαν, συγκοινωνιακά με τα Γιάννινα, οι Ραφτανάιοι και το χωριό μας, με τον γνωστό χωματόδρομο από τους Κτιστάδες και πάνω.

Σ' αυτό, λοιπόν, το σημείο έμεινε για αρκετά χρόνια ακόμα, η συγκοινωνιακή σύνδεση του χωριού μας με τα Γιάννινα, ώπου τα τελευταία τρία - τέσσερα χρόνια, το θέμα της διάνοιξης δρόμου προς το Αμπελοχώρι κι άλλες Κοινότητες του Δυτικού Τζουμέρκου, μέσω Πολιτσάς, ήρθε πάλι στην επικαιρότητα, χάρη στις έντονες και συντονισμένες ενέργειες του Προέδρου της Κοινότητας Αμπελοχωρίου και των Προέδρων των Κοινοτήτων Ραφταναίων, Κτιστάδων και Πραμάντων, που συνυπέγραψαν σχετικό έγγραφο προς τη Νομαρχία Ιωαννίνων, καθώς κι άλλων προσωπικοτήτων του χωριού μας, οπότε το θέμα πήρε βαρύτητα, αφού ενδιαφερόμενες ήταν, τώρα, τέσσερες Κοινότητες και η Νομαρχία Ιωαννίνων χαρακτήρισε τον δρόμο ως Επαρχιακό και τον ανέγραψε στο Πρόγραμμα της Επαρχιακής οδοποιίας του Νομού.

Κατόπιν αυτών, έγινε νέα χάραξη από το Κωστήτσι που αποφεύγονταν ο μεγάλος χαλός και κάθε χρόνο το Νομαρχιακό Ταμείο χορηγούσε ανάλογο ποσό χρημάτων για την διάνοιξη του δρόμου, τόσο από το Κωστήτσι μέχρι το ποτάμι, όσο κι από το Αμπελοχώρι μέχρι την Πολιτσά, ώστε τον Αύγουστο του 1986 ήταν ολοκληρωμένη η διάνοιξη κι από τις δυο πλευρές και υπολείπονταν μόνο η γέφυρα.

Στο μεταξύ όμως κι επειδή τα χρήματα για την κατασκευή της γέφυρας, ήταν εγκριμένα από την Νομαρχία, αυτή είχε δημοπρατηθεί και η κατασκευή της είχε ανατεθεί στον χωριανό μας εργολάβο Τάκη Γεωρ. Αλεξίου.

Αυτό, περίπου, είναι το ιστορικό του δρόμου που, από χρόνια και χρόνια, ήταν το όνειρο των Αμπελοχωριτών, για τον οποίο σφείλουμε πολλές ευχαριστίες κι ευγνωμοσύνη σε όλους, όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίησή του.

Έτσι, λοιπόν, φθάσαμε στις 24 Αυγούστου 1986, ημερομηνία κατά την οποία είχε προσδιοριστεί να γίνει η θεμελίωση της γέφυρας. Η μέρα αυτή θα μείνει αξέχαστη στους Αμπελοχωρίτες και Σταθμός στην ιστορία του χωριού μας. Αυτό το μαρτυράει και η πάνδημος προσέλευση των κατοίκων, που ευχαρίστως ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Προέδρου της Κοινότητας και του Συλλόγου Αμπελοχωριτών, να παραστούν στη θεμελίωση της γέφυρας.

Πάνω από 200 Αμπελοχωρίτες και των δυο φύλλων και κάθε ηλικίας, που άλλοι πήγαν από τα Γιάννινα κι άλλοι κατέβηκαν από τ' Αμπελοχώρι, είχαμε συγκεντρωθεί στην ακροποταμιά, κάτω από τον παχύ και δροσερό ίσκιο των πλατάνων, που γίνονταν ακόμα δροσερώτερος από το κρύο νερό των «Αναβρυστικών» που κυλούσε δίπλα μας. Ενώ πιο πέρα, στη δεύτερη καμάρα της παλιάς βολωτής γέφυρας, μερικοί άλλοι ασχολούνταν με το ψήσιμο τρώων κατοικιών, όχι για να χορτάσουν τους «διακόσιους», αλλά για να δώσουν πανηγυρικό χαρακτήρα στο γεγονός.

Στις 12 η ώρα το μεσημέρι άρχισε η τελετή της θεμελίωσης με τον καθιερωμένο αγιασμό, που ψάλλθηκε από τον Εφημέριο του χωριού μας Παπα Βασίλη Βαρέλη και τον υποφαινόμενο, συνέχεια δε μίλησε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Πάνος Παπαδημητρίου, ο οποίος αναφέρθηκε στην χρηματοδότηση του έργου και στη μελλοντική Τουριστική αξιοποίηση της όλης χαράδρας του Αράχθου.

Τον θεμέλιο λίθο κατέθεσε ο παρευρεθείς στην τελετή Δήμαρχος Ιωαννίνων, συγχωριανός μας, Χαρίλαος Δ. Τόλης, τιμής ένεκεν, για τις εν γένει προσφορές του στο χωριό μας, αλλά κι ως Πρόεδρος της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Ιωαννίνων, κάτω από παρατεταμένα χειροκροτήματα των παρισταμένων. Αμέσως, ύστερα, ο Νίκος Γ. Βλάχας, ακολουθώντας ένα παλιό μεν έθιμο, αλλά καθόλου διασκεδαστικό και μάλλον ειδηλολατρικό, έσφαξε, επί τόπου, ένα κατσίκι. Πάντως εμένα το έθιμο αυτό, ούτε σαν θέαμα μου άρεσε και τη στιγμή εκείνη έκλεισα τα μάτια μου.

Μετά την κατάθεση του θεμέλιου λίθου, γυναίκες και κοπέλες του χωριού μας, πρόσφεραν γλυκά και αναψυκτικά και λίγο

αργότερα, όλοι κάθισαν, κατά οικογένειες και παρέες, για φαγητό, ενώ οι ασχοληθέντες με το ψήσιμο των κατοικιών, μοίρασαν σ' όλους μεζέδες κρέατος και κουκουρέτσι, καθώς επίσης και άφθονη μπίρα και ρετσίνα, παγωμένες στο κρύο νερό των αναβρυστικών.

Φυσικά, αφού Έλληνες είμαστε, δεν έλειψαν, ανάμεσα στις παρέες και οι πολιτικές συζητήσεις και μάλιστα εν όψει Δημοτικών εκλογών, αλλά χωρίς ακρότητες, η δε αποχώρηση άρχισε στις 5 η ώρα το απόγευμα και κράτησε μέχρι τις 6,30, αφού οι τελευταίοι πήραν κι ένα «σχοινάκι» χορού, σ' ένα ίσιωμα κοντά στο ποτάμι.

Έτσι, τέλος, γιόρτασε το Αμπελοχώρι τον νέο αυτοκινητόδρομό του, μέσω Πολιτσάς, αλλά για να μπει στην κυκλοφορία και να δρομολογηθεί από το ΚΤΕΛ θα περάσουν ακόμα λίγα χρόνια, γιατί χρειάζονται κι άλλα τεχνικά έργα, όπως μικρογέφυρες στις «Γκριζιάλες», τ'όχι σε διάφορα σημεία να συγκρατούν τις τυχόν καταπτώσεις κι ασφαλώς ασφαλτόστρωση. Πάντως μετά την αποπεράτωση της γέφυρας, θα μπορούν να κυκλοφορούν μικρά αυτοκίνητα με επ'δέξειους, βέβαια, και προσεκτικούς οδηγούς.

Παπα - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ

Αμπελοχωρίτης

Παράπονα εκφράζονται, ακόμα και κακόπιστη κριτική, επειδή δεν καταχωρούμε κάποια ονόματα στην Κοινωνική στήλη. Το ξαναγράφουμε πως η Συντακτική Επιτροπή δεν είναι δυνατόν να τα μαθαίνει όλα. Γράφει αυτά που πέφτουν στην αντίληψή της ή της ανακοινώνονται. Η κοινωνική στήλη θα ήταν πλήρης αν οι χωριανοί μας μάς έγραφαν ή μας τηλεφωνούσαν. Κάτι τέτοιο όμως δεν γίνεται ή γίνεται από λίγους.

ΤΡΟΦΕΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΣΚΛΟΥΠΟ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μπαζίνα

Έβραζαν νερό στην κατσαρόλα και έριχναν αλεύρι καλαμποκίσιο. Δεν το ανακάτωναν αμέσως αλλά το άφηναν να βράσει σιγά σιγά. Το αλεύρι γίνονταν ένας βώλος που μούσκευε με το βράσιμο απ' έξω σιγά σιγά και υποχωρούσε σε βάθος. Για να γίνει γρηγορότερο βράσιμο άνοιγαν με ένα ξύλο που το έλεγαν φρούτσια μια τρύπα στο κέντρο του βώλου. Έτσι ο βώλος έβραζε και από το μέσα μέρος. Όταν μούσκευε καλά τον ανακάτευαν με την ξύλινη κουτάλα. Έκαιγαν ύστερα στο τηγάνι λάδι με ένα ψιλοκομμένο κρεμμύδι και όταν έκαιγε καλά και ροδοκοκκίνιζε το κρεμμύδι το έριχναν στην κατσαρόλα. Μετά τη σεργίριζαν στα πιάτα κουταλιές κουταλιές και την έτρωγαν ζεστή.

Τη μπαζίνα την έλεγαν και μαμαλίγκα.

Ήταν χειμωνιάτικο φαγητό.

ΦΑΓΗΤΑ ΑΠΟ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Σκέτα λαχανικά.

Από σκέτα λαχανικά έφκιαναν τις σαλάτες και μαγειρεμένα φαγητά.

ΣΑΛΑΤΕΣ:

Λαχανοσαλάτα από βρασμένα πράσινα κρεμμυδάκια.

Λαχανοσαλάτα από άγρια λάχανα που τα μάζευαν από τα χωράφια. Τέτοια ήταν: Πικραλίδες, σιουρλίνες, παπαρούνες, μαυρομάτες, πρατσούλια, πεθερέκα, ζόχια, σκλίμπρια, κοκκινάκια, ψωρίλια και άλλα.

Κολοκυθοσαλάτα από χλωρά κολοκύθια και κορυφές από κολοκυθίες.

ΜΑΓΕΙΡΕΜΕΝΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ:

Γούμασμα. Καβούρδιζαν ψιλό κρεμμύδι και έριχναν τριμμένα χλωρό σκόρδο, κρεμμύδι, άνιθο, σπανάκια, λάπατα. Τα έβραζαν χωρίς νερό. Έριχναν αλάτι και πιπέρι κόκκινο. Μόλις έβραζαν έριχναν κομματάκια ψωμί ξερό και το κατέβαζαν από τη φωτιά. Ήταν φαγητό ανοιξιότικο γιατί τότε γίνονταν τα λάχανα.

Λάχανα αλευρωμένα

Μάζευαν λάχανα άγρια τα έτριβαν ψιλά και τα έβραζαν. Μόλις έβραζαν τα στράγγιζαν, έριχναν αλεύρι καλαμποκίσιο και τα ξαναέβραζαν μέχρι να κοχλάζουν. Τα κατέβαζαν και τα σέρβιραν συνήθως στα σαγάνια.

Τα συνηθέστερα λάχανα που αλεύρωναν ήταν τα τσουκνίδια που τα μάζευαν πολλές φορές πολύ μακριά από το χωριό. Τα μαγείρευαν και τα αλεύρωναν κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τα άγρια λάχανα.

Φασολάκια χλωρά

Καβούρδιζαν κρεμμύδι έριχναν τα φασολάκια καθαρισμένα και τα άφηναν να βράσουν.

Πολλές φορές τα έφκιαναν νερόβραστα με λίγα κολοκυθάκια και τα έφκιαναν σαλάτα.

Κολοκύθια βραστά

Έπειρναν φρέσκα κολοκυθάκια, τα καθάριζαν καλά, τα έκοβαν φέτες και το έβραζαν. Όταν έβραζε καλά το έβαζαν σ' ένα ταψί και το έκαναν πολτό με μια ξύλινη κουτάλα. Μετά έβαζαν τον πολτό στην κατσαρόλα έριχναν και γάλα και αφού έβραζε το έβραζαν σ' ένα ταβά και το έτρωγαν.

Κολοκύθια τηγανητά.

Έπειρναν φρέσκα κολοκυθάκια, τα καθάριζαν καλά, τα έκοβαν ροδέλες και τα τηγάνιζαν. Ήταν καλοκαιρινό φαγητό.

Κολοκύθια με πατάτες

Καθάριζαν κολοκύθια και πατάτες και τις έβαζαν στο ταψί με σκόρδο, μαϊδανό, πιπέρι κόκκινο και τα έψηναν στη γάστρα.

Μερικές φορές στο ταψί με τις πατάτες και τα κολοκύθια έβαζαν γύρω - γύρω καρβελάκια από καλαμποκίσιο αλεύρι. Καλοκαιρινό φαγητό από τα πιο νόστιμα.

Λάχανα με ρύζι.

Μάζευαν λάχανα από τον κήπο όπως λάπατα, μάλαθρο, άνιθο, μαϊδανό σκόρδο, χλωρά, μπαζιά τα έτριβαν ψιλά, τα καβούρδιζαν με κόκκινο πιπέρι και τα έβραζαν. Μόλις έβραζαν καλά έριχναν ρύζι και τα άφηναν στη φωτιά μέχρι να βράσει το ρύζι. Ήταν καλοκαιρινό φαγητό.

Ντοματόρυζο

Καβούρδιζαν κρεμμύδι και έριχναν τριμμένες ντομάτες. Πρόσθεταν νερό και ρύζι και το έβραζαν. Καλοκαιρινό φαγητό.

ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΠΑΤΑΤΕΣ

Γιαχνί

Καβούρδιζαν κρεμμύδι με κόκκινο πιπέρι έριχναν πατάτες κομμένες και αφού τις μαγείρευαν έριχναν νερό και τις άφηναν να βράσουν.

Βραστές σαλάτα (γρουμπούλια)

Έβραζαν τις πιο μικρές πατάτες, τις καθάριζαν και τις έκοβαν κομμάτια. Στο πιάτο πρόσθεταν φιλοκομμένο κρεμμύδι ή κρεμμυδόφυλλα, αλάτι, κόκκινο πιπέρι, λάδι και λίγο ξίδι. Φαγητό για όλες τις εποχές.

Μερικές φορές τις βρασμένες πατάτες τις τηγάνιζαν με λίγο λάδι και γίνονταν πιό νόστιμες.

Πατάτες στο ταψί

Καθάριζαν πατάτες, τις έκοβαν και τις έριχναν στο ταψί. Τις έψηναν στη γάστρα με σκόρδα και κρεμμύδια. Πολλές φορές κάτω από τις πατάτες έστρωναν ένα στρώμα ρύζι ή τραχανά ή πέτουρα.

Συχνά στα φαγητά αυτά έβαζαν γύρω στο ταψί καρβελάκια από καλαμποκίσιο αλεύρι.

Πατάτες τηγανητές

Έκοβαν τις καθαρισμένες πατάτες ψιλές φέτες τις ανακάτευαν με αλάτι και τις τηγάνιζαν.

ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΟΣΠΡΙΑ

Φασόλια

Έβραζαν νερό και έριχναν μέσα τα φασόλια αφού πρώτα τα έπλυναν με το ίδιο βρασμένο νερό. Έριχναν κρεμμύδι μπόλικο, αλάτι, πιπέρι και λάδι. Τα άφηναν να βράσουν καλά και τα έβγαζαν. Συνήθως ήταν χειμωνιάτικο φαγητό.

Φακές Τις έβραζαν κατά τον ίδιο τρόπο που έβραζαν τα φασόλια μόνο που έριχναν σκόρδα.

Κουκιά Τα έφκιαναν όπως και τα φασόλια. Μερικές φορές τα κουκιά αφού τα έβραζαν τα έριχναν με λίγο ζουμί στο ταψί και τα έψηναν στη γάστρα.

Ρέβιθια Τα μούσκευαν από βραδís. Το πρωί μουσκεμένα και φουσκωμένα τα έβραζαν όπως και τα φασόλια.

Φασόλια με φακή

Όπως μαγείρευαν τα φασόλια πολλές φορές μαγείρευαν φασόλια με φακές μαζί. Ήταν προπαντός χειμωνιάτικο φαγητό.

Φασόλια με λάχανα

Έβραζαν τα φασόλια και τα έριχναν στο ταψί με λάχανα και μυρωδικά. Τα έψηναν στη γάστρα.

Βασίλης Παπαδημητρίου

(Συνεχίζεται)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

Καθισμένος σ' ένα θεόρατο βράχο, ο Οδυσσέας, και αγναντεύοντας πέρα μακριά τη φουρτουνιασμένη θάλασσα και αναστενάζοντας βαθειά, μονολογούσε κι έλεγε: «...καπνόν αναθρόσκοντα...» που πάει να πει: «Αχ! να δω λίγο καπνό να βγαίνει από το σπιτάκι μου κι ας πεθάνω...».

Ποιός μπορεί να τον αδικήσει; Δέκα χρόνια πολέμαγε μακριά στην Τροία για τα μαύρα μάτια της έμορφης Ελένης. Και σαν τέλειωσε ο πόλεμος άλλα δέκα χρόνια βουλόδερνε μέσα στη θάλασσα έως ότου γυρίσει στην πατρίδα του την Ιθάκη.

Και με το δίκαιο του νοσταλγούσε ο ταλαίπωρος το σπίτι του, τη γυναίκα του και το καψόπαιδο που τάφησε βυζαντινικό σαν έφυγε.

Ποιός δεν έχει αισθανθεί αυτό το περίεργο συναίσθημα του αποχωρισμού, που όταν φεύγουμε από την πατρίκη γη και τους αγαπημένους μας, μοιάζει σαν κάτι να ξεριζώνεται μέσα μας; που μακριά από τους αγαπημένους μας γίνεται αβάσταχτος πόνος και λαχτάρα για γυρισμό;

Τα βάσανα και τη μεγάλη νοσταλγία του Οδυσσέα, βέβαια, την ξε-

ρουμε από τον Όμηρο που σαν ποιητής και φαντασιοκόπος τα παραφούσκωνε και λίγο.

Γιατί εδώ που τα λέμε, ούτε η κυρά - Πηνελόπη κάθισε φρόνημα με τους μνηστήρες της, ούτε ο μεγαλειότατος όσο έλειπε στα ξένα τίμησε το στεφάνι του.

Μη νομίζετε ότι αρνούμαι τη νοσταλγία και την αγάπη για την Ιθάκη του Οδυσσέα. Κάθε άλλος! Δεν συμφωνώ όμως, ότι ήταν η μοναδική. Ότι ήταν η μεγαλύτερη νοσταλγία δια μέσω των αιώνων του Οδυσσέα. Που στο κάτω - κάτω της γραφής αφού μπερμπάντισε κάπου είκοσι χρόνια όσο έλειπε από το σπίτι του, τόπαιξε έπειτα μέγας νοσταλγός.

Δεν νομίζω νάχε. μεγαλύτερη νοσταλγία και αγάπη για την πατρική γη απ' ότι ο Χαράλαμπος!

Ναί!... ναί!... ο Χαράλαμπος του Πέτρου...

Οι δυο μεγάλες του αγάπες, το Σκλούπο κι η Θόδω του. Δεν τούκανε η καρδιά να τις αποχωρισθεί.

Πήγαιναν ερχόταν οι άλλοι χωριανοί από τα ξένα... ο Χαράλαμπος όμως δεν το κουνούσε από το χωριό. Ασχολούνταν λίγο με τα χωράφια, κάνα μικρό μερεμέτι και τον περισσότερο καιρό έπαιζε ντόμινο στο μαγαζί.

Είδε και απόκαμε η κοφοθόδω μπας και τον κάνει να πάει και αυτός ταξίδι όπως όλοι οι χωριανοί. Να φέρει καμιά δεκάρα να ντυθούν, κανένα κόμπο λάδι, που λέει και ο λόγος, μέσα στο κονάκι τους.

Απ' τα πολλά πήρε και αυτός την απόφαση να ξενητευτεί.

Το νέο μαθεύτηκε στο χωριό. Ο Χαράλαμπος πάει κι αυτός ταξίδι. Έρθε σε επαφή με την παρέα κι όλα τακτοποιήθηκαν και μέρα και ώρα που θάφευγε για ταξίδι.

Η Θόδω του ετοίμασε ότι χρειαζόμενα. Ρούχα για ν' αλλάζει και φαγητό για το ταξίδι. Τούφτιαξε μια κότα ψητή, ψωμί κι ότ. λικουδιές είχε το σπίτι τους.

Τη μέρα του αποχωρισμού ακούστηκαν οι χαρούμενες φωνές των παιδιών πρωί - πρωί.

— Άντε Χαράλαμπε ξεκινάμε... είσαι έτοιμος;

— Έτοιμος ακούστηκε από μέσα η φωνή της Θόδω.

Τί σπαραγμός ήταν εκείνος! Έπεσε στην αγκαλιά της Θόδω με αναφυλητά. Παρ' ότι ήθελε να τον ξεμπήξει γιατί τον βαρέθηκε ολημερίς στα πόδια της, συγκινήθηκε κι αυτή.

— Άντε στο καλό και μην κάνεις έτοι. Να! τη Λαμπρή θα ξανάρθεις, δεν είναι μακριά. Και ο Χαράλαμπος «με βαριά καρδιά και πόνο» που

λέει και το τραγούδι, πήρε το δρόμο της ξενιτειάς.

Σαν έφτασε στη Γιωργιώργη, γύρισε και κοίταξε για λίγο το Σκλούπο, το αποχαιρέτησε με στεναγμό και πήρε την κατηφοριά πίσω από τη ράχη.

— Με τα χωράτ'ι και τα πειράγματα η παρέα βάζιζε μέσα στα έλατα τόμορφο εκείνο πρωινό. Όλοι τους μαθημένοι απ' αυτή τη σιράτα της ξενιτιάς. Αλλά και αποφασισμένοι.

Σαν έφτασε στην Κουσεβίστα η παρέα κάθισε στη βρύση κάτω από τα πλατάνια να πάρει μια ανάσα.

Σαν ξαπώτασαν, η παρέα ξανασηκώθηκε για να συνεχίσει την πορεία της. Ο Χαράλαμπος ακουμπισμένος στη ρίζα του γεροπλάτανου, βυθισμένος σε βαθιά συλλογή τους είπε βαρυεστημένα:

Άντε παιδιά, προχωράτε κι έρχομαι.

Σαν προχώρησαν λίγο και κάθικαν μέσα στα έλατα κι οι φωνές τους δεν ακούγονταν πιά, ο Χαράλαμπος γύρισε πίσω.

Αναμέρισε κάνα δυο μέρες, έφαγε την κότα και τις λικουδιές και σαν τον έζωσε η πείνα πήρε το δρόμο του γυρισμού.

Μόλις έφτασε στου Γιωργιώργη κι' αντίκρυσε το Σκλούπο σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια, τα κάτασπρα σπιτάκια του να λούζονται στον ήλιο, τα παιδιά να παίζουν ανέμελα στην πλατεία, τα ζωντανά να βόσκουν στις πλαγιές κι' οι ρεματιές να ακολουθούν από τα τραγούδια των κοριτσιών, η καρδιά του Χαράλαμπου αναπειράρθηκε. Έβγαλε βαθύ αναστεναγμό, άπλωσε τα χέρια του, σαν νάθελε να το αγκαλιάσει και με μια τρυφεράδα, λες και μιλούσε σε μικρό παιδί, ανέκραξε, ενώ τα δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια του.

Κούπο μου, ... Κούπο μου...

πούσαι Θόδω μ' πολυαγαπημένη

Θόδω μ' χοντροποδαρούσα...

Σ' αυτή τη θέση κάθισε πολύ ώρα, αγναντεύοντας το κατακαυμένο Σκλούπο κλαίγοντας σαν μικρό παιδί.

Να γιατί είπα ότι και το Σκλούπο έχει το δικό του Οδυσσέα, που ξανοίχτηκε και αυτός μια ώρα από το χωριό... πέρα μακριά... στην Κουσεβίστα, αλλά η μεγάλη αγάπη για το Σκλούπο και τη Θόδω τον τραβούσαν πίσω σαν μαγνήτη...

Δυστυχώς δεν βρέθηκε ακόμη ο ραψωδός να τραγουδήσει και να γράψει για το Σκλουπιώτη Οδυσσέα, γ.α τη μεγάλη του νοσταλγία και αγάπη, για τη δική του Ιθάκη.

Κ. Αναστασίου

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Απ' τις χειρότερες χρονιές για την μικρή Αμπελοχωρίτικη Κοινωνία το 1986' Ο απρόσμενος θάνατος τριών νέων ανθρώπων σηματοδότησε τη συμπεριφορά της σε μεγάλο βαθμό.

Από κοντά της έφυγαν τρεις νέοι άνθρωποι. Ο Βασίλης Ν. Νουτσόπουλος σε ηλικία 45 χρόνων. Ο αγαπητός σε όλους Βασίλης που σε κάποια φάση της ζωής του δέθηκε τόσο στενά με το χωριό μας αφού ζούσε εκεί, για κάποιο διάστημα, δεν ζει πιά. Όλοι μας και κύρια οι συνομήλικοί του θα θυμούνται για πάντα το ήσυχο και λιγομίλητο εκείνο παιδί που το αγαπούσαν όλοι. Μόνο φίλους είχε και δεν αντιδίκασε ποτέ με κανέναν. Πρώτος μαθητής στο Δημοτικό, πρώτος και στο Γυμνάσιο. Έξυπνος και

μελετηρός εφοδίζτηκε γρήγορα με πολλές γνώσεις που του επέτρεψαν να γνωρίσει καλά τον κόσμο μέσα από τα βιβλία του. Ξεκάθαρες οι ιδέες του για την κοινωνία και πάλαιψε γι' αυτές.

Ο γιατρός Κώστος Γ. Γέρωντας. Σε ηλικία 35 χρόνων έφυγε απρόσμενα από κοντά μας. Απλός στο χαρακτήρα του και ανθρωπιστής, έδινε ιδιαίτερη έμφαση στις ανθρώπινες αξίες. Το έδειχνε με τον τρόπο που αντιμετώπιζε τον άρρωστο και το ομολογούν οι συνάδελφοί του. Αφοσιώθηκε με πάθος στην ιατρική επιστήμη, διακρίθηκε για την κατάρτισή του και έκανε σχέδια για την σταδιοδρομία του που όμως σταμάτησαν ένα βράδυ στην άσφαλτο κοντά στην Κόρινθο όταν έπεσε θύμα τρομαίου δυστυχήματος.

Τραγική η περίπτωση αφού πριν λίγα χρόνια χάσαμε τον αξεχαστο Χριστόφορο, τον αδελφό του.

Η Μαρία Χ. Βλάχα σε ηλικία 32 χρόνων νηπιαγωγός. Ο πρόωρος θάνατός της μας συγκλόνισε όλους. Εκείνο το γελαστό πρόσωπο δε θα το ξαναδούμε πιά.

Πρόσχαρη και έντονα κοινωνική, έδειχνε αμέσως τα ευγενικά της αισθήματα και διακρίθηκε παντού. Όπου πέρασε άφησε τη σφραγίδα της προσωπικότητάς της. Στην οικογένεια και το συγγενικό περιβάλλον, στο Σχολείο και τον εργασιακό χώρο, στην Κοινωνία και το μαζικό χώρο.

Αγαπητή, καλωσυνάτη και γελαστή με όλους. Συνεπείστανε στις οικογενειακές, συγγενικές, φιλικές και κοινωνικές της υποχρεώσεις. Γι' αυτό και την εκτιμούσαν όλοι. Δραστήρια και ενεργητική παρακολουθούσε με ενδιαφέρον την κοινωνία και αγωνιζόταν για την εξυγίανσή της.

Κρίμα και μεγάλη αδικία να χάνονται τέτοιοι άνθρωποι.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Η παρούσα στήλη γράφεται, κυρίως, για τους απόδημους και τους μεταδημοτεύσαντες σε άλλους Δήμους και Κοινότητες της Ελλάδας, χωριανούς μας, καθώς επίσης και για όσους Δημότες Αμπελοχωρίου, για διάφορους λόγους, δεν μπόρεσαν να έρθουν στο χωριό να ψηφίσουν στις περασμένες εκλογές της 12 Οκτωβρίου 1986. Και τούτο: Για να μάθουν κι αυτοί μερικές λεπτομέρειες από τις εκλογές του χωριού μας και να θυμηθούν μερικά ονόματα, αφ' ενός και αφ' ετέρου για να βρίσκονται γραμμένες, στο Περιοδικό του χωριού μας, οι Προγραμματικές δηλώσεις, δηλαδή οι προεκλογικές προβλέψεις των συνδυασμών και των προσώπων που ζήτησαν την ψήφο μας, για έργα που θα γίνουν την προσεχή τετραετία στο χωριό μας. Και ιδιαίτερα του πλειοψηφισσεντος συνδυασμού, που με την εκλογή του, ανέλαβε την υποχρέωση να τα πραγματοποιήσει.

Στο χωριό μας, λοιπόν, στις Κοινοτικές εκλογές της 12ης Οκτωβρίου 1986, πήραν μέρος δυο συνδυασμοί. Ο ένας με τον τίτλο: «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» με υποψήφιο Πρόεδρο τον κ. Παναγιώτη Δημ. Παπαδημητρίου, εργολάβο, που ήταν Πρόεδρος και την περασμένη τετραετία και με Κοινοτικούς Συμβούλους τους: (κατ' αλφαβητική σειρά) Βλάχα Λάμπρο του Παναγιώτη, Γιωτάκη Κώστα του Χρήστου, Κόκκινο Χρήστο του Δημητρίου (της Κούλας), Πραμαντιώτη Κώστα του Αποστόλου, Σιώτο Χρήστο του Ιωάννη, Τζοβάρη Δημήτριο του Κωνσταντίνου και Τριάντο Κώστα του Ιωάννη. Και ο άλλος με τον τίτλο: «ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ» με υποψήφιο Πρόεδρο τον κ. Γιάννη Χρ. Σπύρο, υπάλληλο του Ο.Τ.Ε. και υποψήφιους Κοινοτικούς Συμβούλους τους: Αναστασίου Αλέξανδρο του Χρήστου, Αντωνίου Δημήτριο του Αντωνίου, Γιωτάκη Μαρία του Ιωάννη, Κόκκινο Νικόλαο του Αποστόλου, Μπαλωμένο Άγγελο του Ιωάννη, Νίκου Κώστα του Θεοδώρου, Πραμαντιώτη Παναγιώτη του Νικολάου, Σιώτο Γιάννη του Αποστόλου και Τριάντο Γεώργιο του Ευαγγέλου.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε, στους εκλογικούς καταλόγους του χωριού μας ήταν γραμμένοι 612 ψηφοφόροι. Απ' αυτούς προσήλθαν στην κάλη και ψήφισαν οι 403, δηλαδή το 65,85% των γραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. Στα 403 ψηφοδέλτια τα 8 ήταν άκυρα ή λευκά και από τα υπόλοιπα 395 έγκυρα έλαβαν, ο συνδυασμός του Παναγιώτη Παπαδημητρίου 212, ήτοι ποσοστό 53,67% και ο συνδυασμός του Γιάννη Σπύρου

183, ήτοι ποσοστό 46,33% των έγκυρων ψηφοδελτίων.

Πρόεδρος της Κοινότητάς μας εξελέγη ο κ. Παναγιώτης Παπαδημητρίου και σύμφωνα με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο εξελέγησαν, προς συμπλήρωση του 7)μελούς Κοινοτικού Συμβουλίου 4 Κοινοτικοί Σύμβουλοι από τον πλειοψηφίσαντα συνδυασμό, οι: Κώστας Γιωτάκης του Χρήστου, Δημήτριος Τζοβάρης του Κωνσταντίνου, Χρήστος Κόκκινος του Δημητρίου και ο Κώστας Πραμαντιώτης του Αποστόλου. Και από τον μειοψηφίσαντα συνδυασμό εξελέγησαν 2, οι Γιάννης Σπύρος του Χρήστου και Νικόλαος Κόκκινος του Αποστόλου.

Και τώρα οι στόχοι των συνδυασμών, όπως αυτοί αναγράφονται στα έντυπα προγράμματα, που διένειμαν στους κατοίκους του χωριού.

Ο συνδυασμός «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» του ήδη εκλεγέντος Προέδρου κ. Πάνου Παπαδημητρίου, στον προγραμματισμό έργων αναφέρει τα εξής:

— Για το δρόμο Κωστίτσι - Αμπελοχώρι θα συνεχίσουμε με τις προσπάθειες προς κάθε κατεύθυνση έτσι ώστε, να διατεθούν τα απαραίτητα κονδύλια για την τελική κατασκευή του δρόμου και την άνετη κυκλοφορία του. Μέσα στο 1987 πιστεύουμε πως οι χωριανοί μας θα χρησιμοποιήσουν πλέον τον δρόμο αυτό.

— Ολοκλήρωση διάνοιξης του δρόμου από ρέμα «Λεύκας» μέχρι ράχη «Γιωργιώργη».

— Ολοκλήρωση τσιμεντοδρόμων μέσα στο χωριό και ολοκλήρωση διανοίξεων, έτσι το αυτοκίνητο, αν είναι δυνατό, να φθάσει σ' όλα τα σπίτια.

— Διάνοιξη δρόμου από εικόνισμα Τζοβάρη μέχρι «Καναβοτόπι».

— Ενίσχυση του Υδραγωγείου με νερό από το «Βρωμοπήγαδο».

— Διάνοιξη δρόμου προς «Σκάλα Κακού».

— Θα προωθήσουμε την ιδέα αξιοποίησης, τουριστικά, της χαράδρας του Αράχθου και θα προβούμε στη διαμόρφωση του χώρου στα «Αναβλυστικά» Πολιτσάς.

— Θα αξιοποιήσουμε το χώρο γύρω από το Σχολείο και το παλιό Κοιμητήριο.

— Μέσα στη θητεία μας, πιστεύουμε πως θα έχει γίνει το Πνευματικό Κέντρο. Για το σκοπό αυτό έχει συνταχθεί μελέτη μετατροπής του κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου.

— Επίσης μέσα στην τετραετία μας, θα κατασκευάσουμε το νέο Κοινοτικό Κατάστημα (κατάστημα και γραφείο) στη θέση του σημερινού Κοινοτικού Γραφείου. Σχετική μελέτη έχει ήδη συντα-

χθεί. Και συνέχεια προσθέτει και τα εξής:

«Θέλουμε να τονίσουμε πως ο παραπάνω προγραμματισμός έργων, δεν έχει το σκοπό δημιουργίας προεκλογικών εντυπώσεων. Δεν θα τα αναφέραμε καθόλου, αν πιστεύαμε πως δεν ήταν μέσα στις δυνατότητές μας».

Ο δε συνδυασμός «ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ» του κ. Γιάννη Σπύρου, στον προγραμματισμό έργων περιλαμβάνει τα παρακάτω:

— Άμεση προτεραιότητα δίνουμε στην ολοκλήρωση του δρόμου Αμπελοχώρι - Φορτώσι.

— Επέκταση της ύδρευσης και άρδευσης του χωριού μας.

— Ανέγερση Πολιτιστικού Κέντρου, απαραίτητο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, τόσο της νεολαίας, όσο και όλων των κατοίκων του χωριού μας.

— Ανέγερση Μνημείου Εθνικής Αντίστασης, ως ελάχιστος φόρος τιμής στους Αγώνιστές Δημοκράτες Αμπελοχωρίτες.

— Συντήρηση του Δημόσιου δρόμου προς Κτιστάδες και των βατών δρόμων προς «Ανήλια», «Στενό» και «Ξεροπήγαδο».

— Ουσιαστικές αρμοδιότητες και πλήρη συμπαράσταση στους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας.

— Αποκατάσταση των σχέσεων εμπιστοσύνης Κοινότητας - Κατοίκων. Και το πρόγραμμα καταλήγει με την παρακάτω προσθήκη:

«Με την αποφασιστική μας παρέμβαση, θα πετύχουμε την άμεση βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη εφαρμογή του Προγράμματός μας, χωρίς καμιά σπολύτως οικονομική επιβάρυνση των κατοίκων του χωριού μας».

Αυτό, λοιπόν, σχετικά με τις Κοινοτικές εκλογές, στις 12 - 10 - 86, στο χωριό μας και συμπληρώνουμε ότι οι εκλογές διεξήχθησαν ομαλά και πολιτισμένα, όπως ακριβώς ταιριάζει σ' ένα προοδευτικό χωριό σαν το Αμπελοχώρι. Και τέλος δεν απομένει τίποτε άλλο, παρά να ευχηθούμε όλοι μας, τόσο στον επανεκλεγέντα Πρόεδρο Πάνο Παπαδημητρίου, όσο και στους εκλεγέντες Κοινοτικούς Συμβούλους, πρώτα υγεία και δεύτερο ομόνοια και απρόσκοπτη συνεργασία και μεταξύ των και με το Σύλλογο του χωριού. Εξυπακούεται δε και η συνεργασία τους και με το Περιοδικό μας, που πρόθυμα θα δημοσιεύει τα πεπραγμένα και τις ενέργειές τους.

Επίσης το Περιοδικό μας, περιμένει κάθε είδους ανταποκρίσεις και από χωριανούς μας που διαμένουν στην Αθήνα ή όπου αλλού.

Η Σύνταξη

Επιστολές

Σωστό είναι να κρίνουμε και επικρίνουμε τις πράξεις ή τα έργα αυτών που ασχολούνται με τα κοινά, αλλά και τις επιδιώξεις ή επιτεύγματα και γενικά τις προσπάθειες που καταβάλλουν για το κοινό καλό, να τις επικρατούμε και να τις προβάλλουμε προς μίμηση.

Με αυτή τη σκέψη παρακλώ να δημοσιεύσετε στο περιοδικό μας «Καθρέφτης» το κατωτέρω κείμενο.

Το έτος 1986 θα μείνει ιστορικό για την προβλεπόμενη περαιτέρω αναγέννηση του χωριού μας και γενικά της περιοχής Τζουμέρκων, με τη συνεχιζόμενη ανακαίνιση της οδού Κωστωπόου - Πολιτσάς - Αμπελοχωρίου (που θα μειώσει σημαντικά τη χιλιομετρική απόσταση από Ιωάννινα) και της κατασκευής του σημαντικού έργου της γέφυρας Πολιτσάς.

Νοιώθω την ανάγκη σαν χωριανός, φίλος και συνάδελφος να συγχαρώ αφ' ενός τον ακάματο Πρόεδρο της Κοινότητάς μας κ. Παναγιώτη Παπαδημητρίου που με την δραστηριότητά του, με προσωπικές και οικονομικές θυσίες, χωρίς μικρότητες και με τη συμπαράσταση των Κρατικών φορέων, κατώρθωσε να συμβάλλει έμμεσα ώστε οι σημαντικές Κρατικές οικονομικές επιχορηγήσεις να αξιοποιηθούν στο έπακρο, τόσο με την αναμόρφωση της Κοινότητάς μας όσο και με τη βελτίωση της βατότητας του τμήματος της οδού Κωστωπόου - Πολιτσάς, με αποτέλεσμα να δοθεί η δυνατότητα στον εργολάβο κ. Χρήστο Αλεξίου που με φιλότιμο, υπευθυνότητα και οργανωτική ικανότητα να κατασκευάσει την ομώνυμη γέφυρα Πολιτσάς σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Επίσης αξίζει κάθε έπαινος και σε όλους εκείνους που έμμεσα ή άμεσα συμπαράσταθηκαν ή βοήθησαν στην επίτευξη των ανωτέρω επιδιωκόμενων στόχων.

Πάντως με την τελική επίτευξη των ανωτέρω εκπληρώνεται το ποθούμενο και επιδιωκόμενο από σειρές γενεών.

Το γεγονός είναι ένα και αποδείχθηκε πως οι Αμπελοχωρίτες με τη δύναμη και τη θέληση που έχουν, συνεργαζόμενοι μπορούν να πετύχουν το ακατόρθωτο.

Επειδή όμως ακόμη χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες, τόσο για την πλήρη αποπεράτωση ολοκλήρου της οδού, όσο και για τον προγραμματισμό και εκτέλεση απαραίτητων έργων για την παραπέρα ανάπτυξη της Κοινότητάς μας και των κατοίκων της,

κάνω έκκληση προς όλους, με πλήρη ομοψυχία και ομόνοια, χωρίς σκοπιμότητες και μικρότητες, παραμερίζοντας προσωπικές και πολιτικές αντιθέσεις να μην παύσουμε να ενδιαφερόμαστε για οτιδήποτε που αφορά την Κοινότητά μας και ας προσφέρουμε ό,τι μπορεί ο καθένας από τη θέση που βρίσκεται, ώστε το χωριό μας να γίνει υπόδειγμα προόδου και ευημερίας.

Μετά τιμής
Κ. Τόλης

Είμαι από τους συνδρομητές και αναγνώστες του «ΡΑΦΤΑΝΙΤΗ» γιατί κάθε τι που αφορά την περιοχή μας και την ευρύτερη περιοχή των Τζουμέρκων με συγκινεί, με συνεπαίρνει.

Είμαι όμως και από τους ανθρώπους που δούλεψαν και συνέβαλα κι εγώ με τις μικρές δυνάμεις μου, για την υλοποίηση της ιδέας «ΚΥΚΛΩΜΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» γιατί πιστεύω ότι με την ολοκλήρωση των δρόμων που προβλέπει το Κύκλωμα, η υποβαθμισμένη περιοχή των Δυτικών Τζουμέρκων αναβαθμίζεται, με πολλές δυνατότητες ανάπτυξης και είναι τουλάχιστο αστείο να ισχυρίζονται Τζουμερκιώτες ότι θα εξυπηρετήσει τοπικιστικά συμφέροντα.

Για την ενημέρωση της επιτροπής σύνταξης του «ΡΑΦΤΑΝΙΤΗ» σας στέλνω μια σειρά από στοιχεία που έχουμε στο Σύλλογο Αμπελοχωριτών, από τα οποία προκύπτει αβασάνιστα ότι με την ολοκλήρωση των προγραμματισμένων στο Εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, έργων υποδομής με τίτλο «ΚΥΚΛΩΜΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» Σ.Α.Ε. 071, η περιοχή μας θα αναβαθμιστεί και θα αναπτυχθεί έτσι ώστε να πάρει τη θέση που της αξίζει στην ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου.

Προφανώς από (ηθελήμενη;) άγνοια ο φίλος μου «Άκου Βλέποντας» κακοποιεί την όλη έννοια του μεγαλόπνοου αυτού έργου ανάπτυξης της περιοχής των Δυτικών Τζουμέρκων, γράφοντας στο σημειώμά του με τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» ανακρίβειες και ρωτώντας τις Δημόσιες Υπηρεσίες αν το περιβόητο όπως λέει, κύκλωμα τελειώνει στα «Αμπελοχώρια».

Όχι, φίλε μου, ούτε στα «Αμπελοχώρια» τελειώνει το Κύκλωμα, ούτε στην «Παπάλια», ούτε ο Πρωθυπουργός μίλησε για 400 εκατομμύρια, γιατί η ολοκλήρωση των δρόμων που προβλέπονται να γίνουν θα ξεπεράσει το ένα δισεκατομμύριο δρχ.

Το τί έργο έγινε στο ΚΥΚΛΩΜΑ είναι γνωστό σε όλους μας, αν όμως ο φίλος μου «Άκουβλέποντας» δεν το ξέρει το λάθος είναι δικό του, γιατί δεν ενδιαφέρθηκε να ενημερώσει καλόπιστα τους

απανταχού Ραφτανίτες με πραγματικά στοιχεία και όχι να ειρωνεύεται το πρώτο ίσως αναπτυξιακό έργο της περιοχής μας.

Εμένα με ενδιαφέρει περισσότερο το τί δεν έγινε και γιατί αργεί να γίνει. Και πρώτα απ' όλα γιατί δεν άρχισε το τμήμα Κου. τσελινό - Αη Γεώργης προϋπολογισμού δαπάνης 180.000.000 δρχ. αν και δημοπρατήθηκε το έτος 1995. Γιατί αργεί να δημοπρατηθεί το τμήμα Αη - Γεώργης - Ικαλέντζι, αν και υπάρχει οριστική μελέτη και γιατί δεν προωθούνται, όσο έπρεπε τα έργα που έχουν δημοπρατηθεί και ευρίσκονται σε εξέλιξη, όπως η σύραγγα Καλαρυτών κλπ. Αυτά κατά τη γνώμη μου μπορούσαμε να ρωτήσουμε τις αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ και όχι αν το Αμπελοχώρι λέγεται Αμπελοχώρια ή αν το ΚΥΚΛΩΜΑ τελειώνει σ' αυτά. Και τώρα ο δρόμος Φορτόσι - Γέφυρα Πολιτσάς - Αμπελοχώρι.

Είναι γεγονός ότι δόθηκε κάποια προτεραιότητα στην κατασκευή του τμήματος αυτού με προοπτική να συνεχισθεί μέχρι Κτιστάδες και Πράμαντα. Αυτό κρίθηκε σκόπιμο από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ γιατί με την κατασκευή του φράγματος της ΔΕΗ στην Πλαανούσα που έχει προγραμματισθεί, κατακλίζεται η Γέφυρα της Πλάκας και η μόνη προσπέλαση στα Δυτικά Τζουμέρκα είναι η κατασκευή του δρόμου μέσω Αμπελοχωρίου και από εκεί Ραφταναίοι - Κτιστάδες.

Αν θα χαραχθεί νέος δρόμος μέσω Παπάλιας - Αη - Δημήτρη - Ραφταναίους ή θα βελτιωθεί η υπάρχουσα κατάσταση είναι θέμα των αρμοδίων Υπηρεσιών, οι οποίες θα εξετάσουν το όλο θέμα και πιστεύω ότι εφόσον δεν θα υπάρχουν θέματα απαλλοτριώσεων θα μελετήσουν την κατασκευή του δρόμου μέσω Παπάλιας.

Ας ρωτήσει ο φίλος μου «Άκουβλέποντας» τους συγχωριανούς του, γιατί ο δρόμος προς Αμπελοχώρι έγινε από τη «Μπέλλα» και σε υψόμετρο 1.100 μ. και όχι από τον Αη - Δημήτρη και πιστεύω θα μάθει ότι Ραφτανίτες (Ματζαίοι κλπ.) δεν επέτρεψαν τη διάνοιξη, γιατί του ενός θα του χαλούσε τον «Κήπο» και του άλλου το «Κοτέτσι».

Ας κακίσει, λοιπόν, τους λίγους εκείνους συγχωριανούς του που ήταν η αιτία να περνά ο δρόμος από υψόμετρο 1.100 μ. και να κλείνει στα πρώτα χιόνια και στις πρώτες παγωνιές του χειμώνα και ας επικεντρώσει καλόπιστα την κριτική του έτσι ώστε να προωθηθούν τα έργα που προβλέπεται να γίνουν για το καλό των χωριών μας και την ανάπτυξη της περιοχής.

«Σ. Σκλουπιώτης»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Η δραστηριότητα του Συλλόγου μας ήταν η παρακάτω:

— Κατά την περίοδο που μας πέρασε μετά από ενέργειές μας πήραμε επιχορήγηση από το Νομαρχιακό Ταμείο Ιωαννίνων το ποσό των 50.000 δρχ.

— Για το πανηγύρι είχαμε προγραμματίσει διάφορες εκδηλώσεις αλλά αναβλήθηκαν λόγω του απρόοπτου των θανάτων κύρια νέων ανθρώπων.

— Από την στήλη αυτή επίσης θα θέλαμε να ενημερώσουμε τους χωριανούς μας για την λειτουργία του χορευτικού του Συλλόγου μας όπως παρακάτω:

Παιδιά ηλικίας μέχρι 8 ετών κάθε Κυριακή στην αίθουσα του Υφυπουργείου Νέας Γενιάς Σιμιτέλους 6 που μας παραχωρήθηκε από το Δήμο Ιωαννίνων και ώρα 5.30 έως 6.30.

Παιδιά ηλικίας από 8 ετών μέχρι 15 ετών στην παραπάνω αίθουσα κάθε Κυριακή και ώρα 6.30 έως 7.30.

— Προγραμματίστηκε εκδρομή στα πλαίσια των εγκαινίων της νέας γέφυρας στην Πολιτσά και η συμμετοχή ήταν αρκετά καλή.

— Μετά από ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου αποφασίστηκε να δοθεί το ποσό των 20.000 δρχ. σαν συμπλήρωμα στο ποσό που θα συγκεντρωθεί από τον Πρόεδρο της Κοινότητάς μας για την κινηματογράφηση του χωριού και των αξιοθεάτων που έχουμε για την παραπέρα προβολή του χωριού τόσο τουριστικά, ΕΟΤ, ΕΡΤ κλπ. όσο και για να το γνωρίσουν και οι μικρότεροι που δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να το γνωρίσουν.

— Επίσης κάναμε έκτακτη γενική συνέλευση με μόνο θέμα το περιδικό μας

Στην Γενική Συνέλευση αποφασίστηκε να συμπληρωθεί η συντακτική επιτροπή και με άλλα άτομα.

— Στις 10 Ιανουαρίου 1987 στο κέντρο «Λιθαρίτσια» ο σύλλογός μας οργάνωσε την κοπή της Βασιλόπιτας.

Μετά την κοπή της βασιλόπιτας έγινε η βράβευση των μαθητών που επέτυχαν κατά το έτος 1986 στα Ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας και στους μαθητές που εγγράφηκαν στα Λύκεια της χώρας μας και οι οποίοι αναφέρονται παρακάτω (σημ. οι παρακάτω αναγραφόμενοι δηλώθηκαν στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας).

Επιτυχόντες στα Α.Ε.Ι.

1) Δημήτριος Ν. Αναστασίου

2) Ευαγγελία Κ. Δήμου

Ακαδημία Ιωαννίνων

φιλοσοφική Ιωαννίνων

Νομική Αθηνών

3) Μαρία Ν. Αντωνίου
Εγγράφησαν στα Λύκεια

1) Σοφία Θ. Σιόντη

2) Αριστέα Θ. Σιόντη

3) Μαρία Σούλη

4) Χρήστος Κ. Βλάχα

5) Μαρία Λεοντάρη

6) Ανέτα Αναστασίου

7) Ιουλία Σ. Ξεκάρφωτου

8) Μαρίαντα Σ. Ξεκάρφωτου

9) Αλέκος Σ. Ξεκάρφωτος

10) Ηλιάνα Παπαδημητρίου

11) Δημήτρης Κ. Σπύρου

11) Δημήτριος Κ. Σπύρου

12) Δημήτριος Φ. Σπύρου

— Διοργανώθηκε από το Σύλλογό μας στο Ξενία στις 24 Φεβρουαρίου 87 ο αποκριάτικος χορός.

Πορά τη μικρή συμμετοχή το κέφι ήταν μεγάλο και ο χορός κράτησε μέχρι τις 3 το πρωί. Ελπίζουμε σε άλλες εκδηλώσεις η συμμετοχή θα είναι η ιρέπουσα.

— Στις 6 Μαρτίου 87 στην αίθουσα του Επαγγελματικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου έγινε η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Από τη μεριά του Δ.Σ. του συλλόγου μας έγινε ο οικονομικός και διοικητικός απολογισμός της χρονιάς που μας πέρασε καθώς και ο προϋπολογισμός για το έτος 1987 το ποσό του οποίου ανέρχεται σε 1.500.000 δρχ.

Έγινε διαλογική συζήτηση - ακούστηκαν πολλές προτάσεις που και ψηφιστήκανε. Εκείνο δε που τονίστηκε ήταν η πλαίσιση του Δ.Σ. του συλλόγου μας και η παραπέρα δραστηριοποίησή όλων των μελών του συλλόγου.

— Από τη στήλη αυτή πληροφορούμε τα μέλη του συλλόγου μας ότι εκτός από τις έκτακτες συνεδριάσεις του το Δ.Σ. του συλλόγου συνεδριάζει κάθε πρώτη Παρασκευή του μήνα και ώρα 8 μ.μ. στα γραφεία του Συλλόγου, και όποιος θέλει μπορεί να παρευρεθεί.

— Δ ω ρ ε έ ς

Μαρίας Γιωτάκη - Σιόντη 10.000 στο σύλλογο στην μνήμη της Μαρίας Βλάχα.

Αθηνά Γιωτάκη - Παπανικολάου 5.000 δρχ. στο σύλλογο στην μνήμη της Μαρίας Βλάχα και των γονέων της.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Στις 27 Ιουλίου έγινε Λαϊκή Συνέλευση των κατοίκων και συζητήθηκαν τα προβλήματα που απασχολούν το χωριό.

Στις 24 Αυγούστου έγιναν τα εγκαίνια θεμελιώσεως της Γέφυρας Πολιτσάς. Παραβρέθηκαν και οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων Πραμάντων, Κτιστάδων, Ραφταναίων - Φορτσίων.

Το θεμέλιο λίθο τοποθέτησε ο Δήμαρχος Γιαννίνων και Πρόεδρος ΤΕΔΚ. Χαρ. Τόλης.

Η γέφυρα έχει τελειώσει και τα μικρά φορτηγά μπορούν πλέον να πηγαίνουν στο χωριό από την Πολιτσά.

Με τις χρηματοδοτήσεις που είχαμε συνολικά 1.800.000 τοιμεντοστρώσαμε τους δρόμους. Από οικία Βαγγέλη Τριάντου - Κρανούλες - Νοτιάκα. Καλύβα Γιάννη Βλάχα μέχρι την στροφή της Μαρίνας Σπύρου. δ) Από οικία Μαρίας Πατσούρας - Δημητρίου Ξεκάρφωτου - Χριστοχάνας. γ) Από οικία Χαριλάου Γέροντα - οικία Ιωάννου Γιωτάκη και από Αλώνια μέχρι οικία Ιωάννου Κόκκινου, διαμορφώσαμε το χωριό στα αλώνια και το τοιμεντοστρώσαμε. Κατασκευάσαμε τοίχους αντιστηρίξεως στην Μακρικούρα κτήματα Γεώργιο Σπύρου, Σωτήρη Τζουβάρα και Δημητρίου Σπύρου.

Κατασκευάσαμε σωληνωτό οχετό στο Ρέμμα κάτω από τις αχερώνες των Ξωσταίων.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο προσέλαβε για γραμματέα την κόρη του Μήτσου Τζουβάρα την Βασιλική ύστερα από την αποχώρηση της Ελένης Σιώτου που έκανε μετάταξη και τοποθετήθηκε σε άλλη υπηρεσία του Δημοσίου.

— Ένα εκατομμύριο (1.000.000) περίπου ήταν τα καθαρά κέρδη της Εταιρείας Λαϊκής θάσης που δημιουργήθηκε για την κατασκευή του τμήματος Άγιος Νικόλαος - Πολιτσά. Τα χρήματα θα διατεθούν για τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου.

— Από το Νομαρχιακό Ταμείο εγκρίθηκαν 300.000 δρχ. για τη μελέτη διαμόρφωσης χώρου και αξιοποίησης των αναβλυστικών Πολιτσάς.

— Το Κοινοτικό Συμβούλιο σε συνεδριάσεις του πήρε τις παρακάτω αποφάσεις:

1. Ύστερα από πρόταση του προέδρου, πάρθηκε απόφαση και καθορίσθηκε η 27/7 κάθε χρονιάς σαν η μέρα που θα τιμάται η Εθνική Αντίσταση. Θα γίνεται επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφανιού στο Ηρώο πεσόντων χωριανών μας θυμάτων της Εθνικής Αντίστασης.

2. Πάρθηκε απόφαση να ζητηθεί από το Δασαρχείο διάταξη που να απαγορεύει την κοπή ξύλων σε απόσταση 20 μέτρων δεξιά και αριστερά του δρόμου Άγιος Νικόλαος - Πολιτσά για την προστασία του δρόμου από καταπτώσεις. Ανάλογη απόφαση ζητήθηκε να πάρει και το Κοινοτικό Συμβούλιο Φορτσίου.

3. Υποβλήθηκε αίτηση με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση δανείου δρχ. 2.000.000 για την κατασκευή Κοινοτικού Καταστήματος.

4. Πάρθηκε απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου για δενδροφύτευση του λόφου Αγίου Νικολάου.

5. Ζητήθηκε από το Δασαρχείο να συνεχίσει το δρόμο από εικόνα Τζουβάρα προς Καναβοτόπι.

Επίσης ζητήθηκε να συνεχισθεί η διάνοιξη δρόμου από «Κοκαλιάρα» προς «Γιώργη» - γιώργη» και να κατασκευαστεί φράγμα στο λαγκάδι στη θέση «Μπζιά» (προς τα «Ανήλια»).

6. Έγινε αίτηση στο Δασαρχείο για δεντροστοιχία στους δρόμους του χωριού.

Παρακαλούνται τα μέλη του Συλλόγου και οι συνδρομητές του Καθρέφτη να εκπληρώσουν της οικονομικές τους υποχρεώσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Γ Α Μ Ο Ι

1. Παντρεύτηκε ο Βαγγέλης του Κ. Ξεκάρφωτου την Μιράντα Γεωργιάδη από την Κόντσια.

2. Ο Αντώνης Ν. Αλεξίου την Χριστίνα Ράφτη από τους Χουλιανάδες.

3. Ο Παναγιώτης Κ. Βλάχας την Ιωάννα Δημητριάδη από την Αθήνα.

4. Η Ελένη Χρ. Βλάχα του Λεωνίδα Δελακάν από την Κεφαλονιά.

5. Η Πολυξένη Δ. Παρασκευά τον Γιάννη Μπουντούρη από την Καστρίτσα.

6. Η Μαρία Στ. Ξεκάρφωτου τον Φίλιππα Κώτση από την Αθήνα.

Γ Ε Ν Ν Η Σ Ε Ι Σ

1. Χρήστος Παν. Παπαδημητρίου	Κορίτσι
2. Θάλεια Γεωργ. Τσώνη	Κορίτσι
3. Αικατερίνη Χρ. Σιώτου	Κορίτσι
4. Γεώργιος Κ. Τζουβάρας	Αγόρι
5. Ανδρέας Ιωάν. Κόκκινος	Αγόρι
6. Ηλίας Ιωάν. Κόκκινος	Κορίτσι
7. Παύλος Ανδ. Πραμαντιώτης	Αγόρι

Θ Α Ν Α Τ Ο Ι

1. Ο Βασίλης Νικ. Νευτσόπουλος πέθανε στις 30 - 5 - 1986 σε ηλικία 44 ετών και τάφηκε στο χωριό. 2) Ο Κώστας Γ. Γέροντας Γιατρός στις 30 - 6 - 1986 σε ηλικία 32 ετών και τάφηκε στα Γιάννενα. 3) Η Λαμπρινή Γ. Γιωτάκη στις 21 - 7 - 1986 σε ηλικία 88 ετών τάφηκε στο χωριό. 4) Η Μαρία Χρ. Βλάχα Νηπιαγωγός στις 12 - 8 - 1986 σε ηλικία 31 ετών και τάφηκε στα Γιάννενα. 5) Η Ελένη Δ. Αναστασίου στις 30 - 11 - 1986 σε ηλικία 96 ετών και τάφηκε στο χωριό. 6) Ο Γιάννης Ευαγγ. Αντωνίου σε ηλικία 78 ετών και τάφηκε στα Γιάννενα. 8) Η Αικατερίνη Γ. Νουτσοπούλου στις 22 - 12 1986 σε ηλικία 76 ετών και τάφηκε στην Αθήνα. 8) Ο Αναστάσιος Κ. Καλατζής στις 28 - 1 - 1987 σε ηλικία 72 ετών και τάφηκε στο χωριό.

